

[Axel Kristensen.]

Den højtærede Handelsminister kom derefter ind paa Spørgsmaalet om de Ting, som nu maatte ske. Det vilde naturligvis ikke falde mig ind at forlange, at den højtærede Handelsminister skulde have ringere Arbejdsvilkaar, end jeg vilde ønske at byde en Venstreminister — aldeles ikke. Men i det Øjeblik der sidder en Mindretalsregering med en Handelsminister, der har en anden Opfattelse af, hvorledes Erhvervslivet skal bygges op, end jeg har, vil det være en naturlig Ting at prøve paa, om man kan benytte den politiske Magt, man har her i Tinget, til at fremtvinge, at han bruger Bemyndigelsesloven paa den Maade, jeg mener den skal bruges. Det vil være at svigte de Folk, der har stemt paa Venstre, hvis man ikke prøvede paa at benytte sin politiske Magt paa den Maade, og det er det, jeg prøver.

Saa kan den højtærede Handelsminister sige, at jeg gjorde ikke noget af den Art, da jeg selv var Minister. Jo, det gjorde jeg nu med Benzinordningen, men det var saa kort Tid, jeg sad. Jeg har i hvert Tilfælde drøftet med Direktøren for Vareforsyningen, at det var nødvendigt, at der blev saa megen Viden om, hvorfor man traf Afgørelserne, som man gjorde, saa at Befolkningen kunde forstaa det, og at vi maatte søge at udbrede saa megen Viden i Befolkningen, at man kunde undgaa Bunker af Ansøgninger, som man alligevel maatte give Afslag paa, og som binder en uhyre Mængde Arbejdskraft.

Den højtærede Handelsminister siger, at nu forhandles der om at lægge nogle Afgørelser ud til Amterne, og jeg gaar ud fra, at det er en Fortsættelse af de Drøftelser, jeg har haft med Direktøren for Vareforsyningen, idet jeg mener — og det var det, jeg sagde —, at man næppe med Rimelighed vil kunne forvente, at en Kontorchef i Handelsministeriet skal kunne afgøre, hvorvidt man har Lov til i et Bageri i Nørre Snede at bage Kager. Alle disse uhyre mange smaa Tildelinger maa lægges ud til lokale Myndigheder, saaledes at en Masse Skriveri og en Masse Administration kan undgaa. Overvejelser af den Art havde jeg paa-begyndt, og det skal glæde mig meget, hvis Handelsministeren vil fortsætte dem. Jeg tror, det er gavnligt for hele denne Sags Løsning.

Dernæst kom Handelsministeren med en lidt spydig Bemærkning om, at man kunde ingen Steder se, at vi, da vi lavede et Forsyningsministerium, havde søgt ved denne Lov at skaffe den Bemyndigelse, der skulde til. Naar man flytter hele Bemyn-

digelsen over til et andet Ministerium — Handelsministeriet beholdt i Virkeligheden intet tilbage deraf —, er Sagen en anden, idet de Omraader, som der netop i særlig Grad har været tænkt paa, da denne Lov blev givet i sin Tid, blev lagt under Forsyningsministeriet, og saa var der ikke nogen som helst Grund til at lave en særlig Lov. Men her er Tale om, at man ud fra det Omraade, som har hørt under denne Lov, skiller noget, som ikke i nær samme Grad er uoverskueligt — jeg mener ikke dermed, at det er let overskueligt —, som Handelsforhold, Handelsaftaler, Raastoftildelinger til Alverdens forskellige Virksomheder o. s. v. Derfor finder jeg det rimeligt, naar man nu i Virkeligheden vil bygge en helt ny Administration op, at dette høje Ting træffer Afgørelse om, efter hvilke Hovedlinier dette skal ske; det synes jeg vil være naturligt.

Den højtærede Handelsminister sagde, at han selvfølgelig vilde synes, det var meget udmærket, hvis man kunde komme saa vidt, at en Importbevilling, der var givet paa et Land, kunde bruges paa et andet, men det var ikke ligegyldigt, hvilken Valuta man fik. Nu kan man ikke forlange, at man skal opfange alt, hvad der siges, og maaske heller ikke, at den højtærede Handelsminister altid skal have Tid til at læse Fortrykket. Jeg vil roligt erkende, at det vilde jeg ikke altid have haft Tid til. Men jeg sagde udtrykkelig: naar der var skabt et rimeligt Forhold mellem de forskellige Valutakurser. Det er nemlig det, der gør, at man ikke kan give Importbevilling paa en Vare, men maa holde den paa et Land. I det Øjeblik der kommer naturligere Forhold mellem Kurserne, forsvinder den store Forskel paa haard og svag Valuta. Jeg finder, man maa stile mod dette.

Jeg haaber, at vi i Udvalget vil kunne faa en meget dybtgaaende Drøftelse af disse Ting. Der er ikke Tvivl om, at over for Masser af enkelte Mennesker medfører denne Bemyndigelseslov og dens Brug selv med den bedste Vilje til at øve Ret megen Uret og megen Bitterhed. At det for mange Mennesker er helt ufatteligt, at de skal være stillet, som de er, er ogsaa givet. Det er meget vigtigt for hele Mentaliteten i dette Folk, at der bliver Forstaaelse af, hvilke Bestemmelser man maa opretholde, hvorfor man maa opretholde dem, og hvorledes de bruges. Jeg tilsiger min Medvirken til, at vi gør et virkelig grundigt Arbejde og prøver paa at skabe en saadan Klarhed og faar en saadan Begrænsning, hvor denne kan skaffes.